

Ingezonden stuk.

Hooggeachtte heer redacteur W.G.!

UEds. antwoord in uw geëerd blad no. 113 op mijn ingezonden stuk in de courant van 10 Mei jl. heeft mijne opvatting omtrent de verwisseling van *veen-* en *waterschappen* niet gewijzigd. Vooral met het eerste gedeelte van uw antwoord, en waaruit eigenlijk de hoofdoorzaak van ons verschil voortvloeit, kunnen wij ons niet vereenigen. U, m.d.r.! gaat uit van de stelling uit, dat de ingelanden, hetzij door *geen* of *te weinig* belang, of door den geest van tegenwerking, *niet* tot eenstemmigheid te bewegen zijn.

Is die stelling niet te gewaagd, niet te verdacht?

Wij, m.d.r., gaan uit naar den geest onzer omgeving en dan maken wij ons sterk, dat de grondeigenaren (een enkele uitzondering niet mede gerekend) van beide veenschappen te Smilde uwe stelling zouden beschamen, en zou de geest van den eenen hoek van Drenthe zooveel met den anderen verschillen, dat zij contra-resultaten opleverden? of de besturen van de bestaande veenschappen moeten, hetzij door ongelijkmatige drukking of ondoordachte handelingen, daartoe aanleiding hebben gegeven.

Wij zijn zeker, dat niemand te Smilde de toestanden van voor 1867 terugwenscht, toen wegen en vaarten onbruikbaar waren, de waterstanden ongeregeld, waterloozingen onbeheerd en bruggen en draaijen vervallen of verdwenen. Ja, met één woord, toen hier een toestand geboren was, die aan het ondenkbare grensde en de gemeente met een totalen ondergang dreigde.

Mijnheer de redacteur! wij gelooven niet, dat wij te optimistisch denken, dat indien alhier de grondeigenaren van beide veenschappen werden opgeroepen, zij zich eenparig voor het nemen van die maatregelen zouden verklaren, welke tot regel en orde kunnen leiden en strekken; elk ziet in, dat dit in het belang van iedereen is, en zoude men dat in de andere deelen van Drenthe niet even goed inzien?

Maar bovendien, al vermoedden wij, dat er een contra-uitkomst te vreezen was, dan geven wij er nog de voorkeur aan, om eerst de grondeigenaren te erkennen en te hooren, voor en alear wij tot de door UEd. voorgestelde en voorgestane maatregel zouden medegaan en medewerken en wel om den schijn zelfs te vermijden van het eigendomsregt te willen schenden.

Wat UEds. regtskundige bezwaren aangaat, m.d.r., wij willen u gaarne gewonnen geven, dat, indien het op de fijne onderscheidingen of juiste opvattingen der wetsartikelen aankomt, wij het fijne der mis niet kennen en dat wij in dat opzicht tegenover u staan als een droppel aan den emmer, als een stofje aan de weegschaal; maar, m.d.r.! dat neemt niet weg, dat naar ons oordeel art. 192 der grondwet ons waarborgt, waterschappen, zullen wij de laatsten zijn tegen te spreken, maar dat *dat* art. de eigenschappen bezit, om de veenschappen levensvatbaarheid te geven, dat, vermeenen wij, is naar de uitspraak van den Hoogen Raad niet denkbaar. Of dat *dat* art. in den weg staat, indien de grondeigenaren volgens art. 2 van het algemeen reglement op de waterschappen in Drenthe zich tot Gedeputeerde Staten wenden, met verzoek, dat de aangewezen gronden tot een waterschap worden vereenigd, gelooven wij niet.

Ik heb, geachte heer! de reglementen van de waterschappen van Drenthe doorgebladerd, het algem. reglement op die waterschappen gelezen, en dan staat bij ons de overtuiging vast, dat de thans bestaande veenschappen (vooral die van de Smilde, die alle eigenschappen van veenschappen missen) met overeenstemming van de grondeigenaren tot waterschappen kunnen gemaakt worden. En m.d.r., zoude het geachte lid mr. *L. Oldenhuis Gratama* niet van dezelfde meening zijn geweest, toen ZEd. in de Statenvergadering waarschuwde het Weerdingerveen niet tot een veenschap, maar tot een waterschap te maken, waarschuwde om niet langer op dien dwaalweg voort te gaan en bij de stemming alleen stond, omdat ZEd. zich niet voor de gevolgen verantwoordelijk wilde stellen? Doch, m.d.r., wij vragen te veel van uwe bereidwilligheid. Nog een enkel woord omtrent UEd. vreeze, ja, groote vreeze! aangaande onze misrekening betreffende de medewerking van Gedeputeerde Staten.

In deze, mijnheer de redacteur! zijn wij volbloedmodern – wij moeten zien, willen wij gelooven. Onder denkzegging voor uwe bereidwilligheid leggen wij de pen over veen- en waterschappen neder en teekenen met hoogachting

Smilde,
14 mei 1882.

UEd. dw. dr.,
M.A. HOOGERBRUGGE.